

har siddet i Venstres gruppeværelse og nørklet med. Men det er i hvert fald ikke noget, der på nogen måde kan begrundes ud fra de meget saglige rapporter, der ligger om forholdene i vores kvarterer.

Det kan derimod f.eks. huslejenedsættelserne. De havde og har en virkelig positiv effektiv i disse områder sammen med en række andre foranstaltninger, som blev sat i værk, og det er efter min mening det, vi skal bygge videre på.

Så må jeg spørge: Hvad er det for nogen private udlejere, man nu i Venstre forestiller sig vil give sig til at bygge, og hvad er egentlig Venstres plan for det? Det kunne være meget interessant at høre. De eksisterer jo ikke i virkeligheden, det er kun alment nybyggeri, der er mulighed for at sætte i gang hurtigt. Det ved Venstre vel også godt.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu viser diskussionen jo det, som jeg indledte med at sige, at den her byreddegørelse er en blanding af mange ting. At den socialdemokratiske ordfører nu vil trække socialpolitikken ind i byreddegørelsen, synes jeg ikke er rimeligt.

Men hvis fru Lissa Mathiasen ellers havde hørt efter, hvad jeg sagde, så har vi det bud, at vi vil lade folk få mulighed for at købe deres almene bolig, det har vi foreslået, og vi mener, at det er en vej til at få mere blandede beboergrupper i det område. Det kan hæve det sociale niveau, således at vi kan få brudt den onde cirkel, der er i de udsatte områder.

Med hensyn til hr. Knud Erik Hansens friværdidiskussion: I Venstre er vi ikke bange for, at det private tager initiativ, og vi er heller ikke bange for, at det private tjener penge. Vi mener, at der skal være en fornuftig investering for de pensionskasser, der vil deltage, i at bygge lejeboliger. Vi mener, at det er en god og fornuftig måde at få etableret et mindre stresset boligområde på, og det er den vej, vi har anlagt.

Med hensyn til hr. Keld Albrechtsens bemærkning om virkningen af bypolitikken: Vi har foreslået det med den almene bolig, at man kan købe, og det er vores bud.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen for en tredje og sidste korte bemærkning. Og derefter tror jeg, vi er tilbage i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg troede, vi var ved at kunne få en diskussion i gang, der baserede sig på et minimum af fornuft. Men nu går det helt ud over skrænten for hr. Ulrik Kragh.

Nu er det eneste, han har tilbage, at han klammer sig til den ulyksalige idé, at man skal bortselge de boliger, der skal bruges til at løse de boligsociale problemer, så vi ikke længere har de boliger, og så boligmangelen for dem, der virkelig mangler boliger, dermed vokser støt og roligt, i takt med at Venstre får solgt de boliger, der skulle bruges til at løse problemet. Det er jo fuldstændig rablende.

Og nu har hr. Ulrik Kragh i den grad fået haget sig fast i den ulyksalige idé, at det er, hvad der er tilbage af Venstres boligpolitik.

Så har man en idé om, at der skal komme nogle private udlejere et eller andet sted fra og bygge nogle boliger, og det er formentlig sådan, at man har tænkt sig, at statskassen skal åbnes, således at der er nogle privatkapitalister, der kan score en enorm masse penge på at bygge nogle boliger ved hjælp af massiv statsstøtte. Det er jo også uden hoved og hale.

Jeg forstår sådan set godt, at Venstre ikke har kunnet fremlægge et konkret forslag til, hvordan det skulle lade sig gøre, for så ville der jo komme tal og penge og beregninger på det, og så ville alle kunne se, hvad det er for noget galimatias.

Så jeg må altså meget kraftigt tilråde hr. Ulrik Kragh at gå tilbage til sin folketingsgruppe og prøve på at komme i gang med at diskutere en egentlig boligpolitik i stedet for det, der står tilbage efter denne her debat.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Ja, der blev taletiden virkelig til den gode side.

Det er nu hr. Ulrik Kragh, der svarer, og derefter er vi ovre i ordførerrækken, er jeg sikker på.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu er det jo således, at det jo stadig væk er muligt for kommunerne at tage de initiativer, de prioriterer, således at den boligsociale problemstilling kan løses. Kommunerne har jo muligheden, og det er en udmærket vej; det er den vej, vi synes vi skal gå.

Der bliver sagt, at statskassen åbnes, hvis vi giver incitament til, at der kan laves en investering i pensionskassebyggerierne. Det kan man